

Universitätsbibliothek Paderborn

Meditationes De Præcipvis Fidei Nostræ Mysteriis

Vitæ ac Passionis D.N. Iesv Christi; Et B.V. Mariæ; Sanctorumq[ue] et
Euangeliorum occurrentium Cum Orationis Mentalis circa eadem praxi In
sex partes tributæ

Quæ Meditationes Complectitur circa omnia Christi Domini Acta, ab eius
Baptismo ad finem vsque Prædictionis, Doctrinam, Miracula, Parabolas

Puente, Luis de la

Coloniae, 1612

8. De resignatione ad Christi vocationem audienda[m] requisita; &
omnium renuntiatione, vt quis in eius discipulum adsciscatur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54633](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54633)

tis requiem in animabus vestris. Iugum enim meum suauē est, & onus meum leuē. Quauis, inquit, iugum meum sit sui ipsius abnegatio, est tamen suauē; & quamuis crux mea sit onus, est tamen leuē, modo humiles esse velitis & mansueti; sicut me esse videtis: Ego enim humilibus eam gratiam impertior, ut quicquid aliās graue est & asperum verē leuē reddatur ac iucundum. O Magister dulcissime, cuius humeris mea, & mortalium omnium crux innititur, concede, quāso, mihi, tuam ut vocationem audiam, laboresque crucis amplectar, prouidentiae tuae relinquens, ut leuamen & auxilium ad ferendum opportunū tempori adferas: ut eligens, dum vivo, id, quod mortis tempore optarem elegisse, accipiam in iudicio tuo coronam gloriae. Amen.

h. Jac. 4. 6.

MEDITATIO VIII.

DE RESIGNATIONE AD Christi vocationem amplectendam, & renuntiandum omnibus, ut quis in eius discipulum adscribatur, necessaria.

Voniam Christus Dominus nunquam a vocandis ad se sequendum hominibus desistit, aptissimam hic dispositionem indicabimus, quam habere debemus, ut eò contendamus, quò

B. P. Ignatius hebd. 4. die 2.

san

sanctissima eius vocatio locum in nobis inueniat, & porro per eam consequamur eternam vitam. Eam autem dispositionem docuit idem qui vocat Christus Dominus noster, admiranda illa sua apud sanctum Lucam sententia.

a Lu. 14. 33.

a Omnis ex vobis, qui non renuntiat omnibus quæ possidet: non potest meus esse discipulus. Quæ sententia non ita iubet omnes renuntiare omnibus quæ possident, vt illis reipsa spoliarent; sed corde & inordinato eorum affectu: & vt parati etiam sint, reipsa se spoliare, & a se abijcere, cum aut ad salutem eternam impedimento sibi esse animaduertent; aut certe cum speciali Deo vocatione ad id eos per moueret: inspirans tale medium ipsis ad eandem salutem consequendam conuenientissimum esse atq; tutissimum. Sub illa autem communi voce OMNIUM, intelligenda sunt facultates omnes temporales honores, dignitates, officia, etiam eminentia, parentes, filij fratres, amici, liberi, & quacunque persona & res reliqua huius mundi, quorum inordinatus amor a Christo Domino sequendo nos potest retardare; & ne eius discipuli simus, impedire. His præmissis tres hominum classes distinguemus, qui salutem consequi desiderant; & porro ad Christum sequendum se disponere: vt discernamus, quoniam illorum rectam viam teneant, vt illis nos coniungere statuamus.

PUNCTVM I.

PRIMA classis eorum est, qui salutis suæ finem assequi volentes, media tamen ad id apta difficultatem, quam adiunctam habent, non applicant: vellent Christum sequi, non tamen omnibus, quæ possidēt, renunciare: quod si fortè eis renunciare, & inordinatum ad ea affectum exuere velint; efficaciam tamen ad id media non arripiunt: sicut ægroti illi qui sanitatem recipere cupientes, nec sanguinem tamen emittere, nec pharmaca, aliave ad eam necessaria medicamenta adhibere volūt, ob dolorē, & acerbitatē, quā in illis sentirent. Hi contraria omninò diuinæ vocationi & mādato illi de renūciando omnib. dispositione laborant: qui propterea nec spiritualem salutē, nec æternā vnquā vitā consequentur; ad quā non desiderijs nudis, si opera desint, peruenitur. Nā etsi salutem cōsequi, & sanari velle videantur, reuerà tamen id nolle porius, conuincuntur. Id enim Spiritus sanctus insinuauit, cū dixit: *vult & non vult piger. vult finem; sed non vult media:* vult ad Christum peruenire; sed non vult eūdem sequi: vult virtutem, quā bona est; sed nō vult, quā eadē difficultatem habet annexam, propter quam eam deserit. Lustrabo ergò me ipsum, vt videam, num eadem laborem deceptione, dum virtutes aliquas consequi cupio. Interdum enim dicam; cupere me humilitatē consequi, & superbiam extirpare; sed nec me ipse humiliare studeo, nec ab alijs humilia-

a Pro. 13 14
S. Hier.

ri sustineo: dicam: me cupere patientiam obtinere, & iram vincere: nolo tamen quicquam tolerare: & porro superbus remaneo & impatiens: quia & perturbationum animi mortificatio, ad vitia superanda; & virtutum exercitatio ad virtutes ipsas acquirendas, est omninò necessaria.

PUNCTVM II.

- I. **S**ECUNDA classis eorum est, qui desiderio salutis consequendæ, media etiam volunt adhibere; sed quæ ipsi iudicio suo approbant & propria voluntate eligunt, non quæ Dei præscripta sunt voluntate. Volunt Christum sequi, & inordinatum ad res suas morem deponere: sed hanc tamen certam statuunt exceptionem, ut eas retineant. Et quæuis eadem occasio ipsis sint peccandi; Deus internè illos, ad eas etiam re ipsa deferendas instiget, non acquiescunt; sed cum id sentiunt tristantur potius, sicut Adolescens ille dicitur cum audiisset à Christo: *b Si vis perfectus esse, vade, vende quæ habes, & da pauperibus, & erit tibi tristis.* Similes hi sunt illis ægrotis, qui cum sanitati restitui cupiant, non tamen ea volunt acceptare medicamenta, quæ præscribit medicus; sed quæ ipsi tanquam palato suo arridentia elegerint, volentes etiam voluntatem medici ad eadem approbanda pertrahere: sic, inquam, hi volunt, DEI voluntatem ad suam inclinare; non suam DEI voluntati subijcere.

b Mat. 19.
21.

ijcere: Quare & si laborant dispositione, diuinæ vocationi repugnante, renunciandi rebus omnibus, etiam cum salutis propriæ periculo. Nam fortè nouit DEVS talem rerum expoliatiõnem, ad inordinatas ipsas affectiõnes exuẽdas, & multa peccata, quæ ab eis proueniunt, euitanda, & porrò ad perfectam ipsorum curationem, esse necessariam.

ET vniuersim credendum mihi est, membrorum meorum spiritualium remedium, non in medijs, quæ meo capite, & cæco iudicio adinuenio; sed in ijs, quæ statuerit Deus, positum esse, qui medicus est animæ peritissimus. sicut Naaman ille Syrus leprosus, etsi vehementer optaret à lepra sanari, remediũ tamen ab Elifæo Propheta sibi cõstitutum admittere nolbat, *c Septies in Iordane lauandi*, sed illud facilius quod suo capite sibi elegerat, vt videlicet *Propheta egrederetur ad ipsum, & tangeret manu sua locum lepræ*. sed re ipsa nunquam fuisset sanitati restitutus, nisi, mente mutata, à Propheta præscriptum medium fuisset amplexus: quia DEVS sanitatem illi reddere decreuerat, non medio ab ipso excogitato; sed alio magis eidem utili & accommodato.

c 4. Reg. 5.
10.

II.

SED & hîc lustranda sunt interiora mea, circa res alias vitæ & instituti mei, vt videam nũ in eis decipiar. si. n. cõfitear peccata mea, & animæ meæ rationes Cõfessario aperiam; error erit, medijs, quæ ille mihi ad sanitatẽ recipiendam præscribet, nolle acquiescere; sed ijs quæ ipse mihi effingo. similiter, si sum Religiosus;

III. Part. Medit.

H

magna

magna mea erit deceptio, stat^o mei perfectio-
nem medijs à me excogitatis obtinere velle,
& cōtendere Prælatos meos, ad ea approban-
da, pertrahere, meumque iudiciũ & volunta-
tem eis non subijcere. Quare meritò mihi si-
mile quid obijcere Christ^o posset, quod in pari
occasione dixerat S. Petro. *d Vade post me Sa-
tana: non enim ego facere debeo, quod tu vis,
sed tu, quod ego: non Magister discipulũ, sed
discipulus magistrũ sequi debet; nec subditum
superiorem suum; sed superior subditum go-
bernare. O supreme magister, siquidẽ nobis est
e Via, Veritas, & Vita, ne patiaris aliã me quã
tuam viam tenere; nec aliã quam tuam verita-
tem amplecti; nec vitam aliam, quã tuã de-
scere; te semper sequendo, qui è cælo descen-
disti; non vt tuam, sed Patris tui voluntatem
ea via, quam ipse præscripsit, sequeris.*

d Mat. 16.

63.

c Ioh. 14. 6.

PUNCTVM III.

I.

EX his intelligam, tertiam CLASSEM
liciolem, esse eorum, qui cùm finem la-
lutis suæ, propensionum inordinato-
rum victoriam, ac virtutum perfectio-
nem cupiant obtinere, ita media illa ample-
ctuntur, quæ Deus illis proponit: vt seip-
sos vniuersim Dei voluntati resignet, paratos
que vel ad retinendas, vel ad abijciendas res
suas offerant, & æquẽ ad vtrunq; statim ampli-
tendũ inclinent, quòd ad Dei gloriã & hono-
rem, animæ verò suæ salutẽ magis expedit
cognoscent, sicut agresti illi, qui aded sunt sa-
lutis cupidi, vt in medicorum se manus toros

pro-

proijciant, promptos ea medicamenta accipere, quæ illi conueniētia iudicabunt, nec (quod in se est) ad hæc potius, quam ad illa propendentes. Hæc mira est ad diuinā vocationem audiendam eiusq; illustrationes & inspirationes recipiendas dispositio: quanuis confidentia semper sit in DEI prouidētia collocanda, qui per Isaiam ait. *a Ego Dominus Deus tuus docens te vtilia; gubernans te in via, quam ambulas, siue per seipsum id faciat, siue per suos ministros. & quicumque se permiserint ab ipso gubernari, omnia quæ ipse suggererit & præceperit media acceptantes, accidet illis quod idē mox subiecit: facta fuisset sicut flumen pax tua, & iustitia tua sicut gurgites maris, perueniētq; propterea tales securè ad portum salutis & perfectionis: Diuina enim prouidentia vnumquēq; ad eum statū vitæq; rationē vocat, quæ ipsi maximè conueniens est, vt part. 6. Medi. 42. apparebit. Si hæc tres prædictas hominū classes inter se contulero, dānaq; & deceptiones duarū priarū deprehendero: decet me terciā eligere, ac in Dei cōspectu constitutū eidem ex toto corde, sicut Saul olim, dicere: *b Domine, quid me vis facere? Ecce seruū tuū; te sequendi ac tibi seruiēdi cupidū; sed multis inordinatis affectionibus languentē: manib. me tuis totū trado, vt de me pro libitu disponas: paratus. n. sum tuā exequi voluntatē, suggere, doce, pponere media salutis animæ meæ conuenientissima: diuina. n. gratiā tuā me adiuuante, illa exequar: siue retentis**

a Isai. 48.

17.18.

b Act. 9.7.

facultatibus, quas possideo; siue abiectis, amore tui.

II.

SVNT tamen qui vlteriùs adhuc pergentes, quò propiùs ad Christi imitatione accedant, inclinant potiùs cupiunt q̄; quantũ in ipsis esse pauperes re ipsa esse contempti, afflicti, sicut ipse Christus fuit; quàm diuites, honorati, & consolati, sicut alij, etiã sancti, fuerunt. Quauis in ea sint indifferentia, vt vel amplectantur, vel reijciant vtranuis partem, iuxta ipsius Christi beneplacitum: eò quod sciant non omnibus eam gratiam conferri, vt in rerum spoliatione & voluntaria religiosa paupertate ipsum sequantur, aut iniurias & contumelias pro illo patiãtur. Hanc etiã animi præparationem obtinere, omni conatu curare, par-

c Phil. 1. 29

d Gal. 6. 14.

esset, ad imitationem Apostoli qui dicebat: *Mihi absit gloriari, nisi in cruce Domini nostri Iesu Christi: propter quem mihi mundus crucifixus est, & ego mundo: ego enim mundum & horreo & contemno; mundusque me quoque horret atq; contemnit, ita me tractãs atq; crucifixũ quempiam contemptibile infamẽ & infelicẽ. O DEVS æterne, concede mihi hanc et tua misericordia dispositione, vt dignus efficiar, quem ad magna præstanda, & amore tui etiam ferenda vocare velis. Amen.*